

Even bellen met Silicon Valley

In de podcast Even bellen met Silicon Valley spreekt Gerben van Driel wekelijks met Wibe Wagemans, rechtstreeks vanuit het epicentrum van innovatie.

Als CEO, boardmember en investeerder in Silicon Valley zit Wibe Wagemans aan tafel waar de toekomst wordt bepaald. Terwijl wij debatteren over AI, test hij versies die nog niemand kent. Wibe spreekt 24-jarigen die met hun start-ups miljardenbedrijven inhalen voordat het nieuws wordt.

Ontwikkelingen die ook jouw beleid, business-model of baan gaan veranderen, beginnen bij hem om de hoek. En hij weet als geen ander: de Valley dendert door ongeacht wat de wereld van Trump vindt.

Luister naar Even bellen met Silicon Valley.
De kortste lijn met de wereld van morgen.

www.businesswise.nl

OPINIE

‘Gun Enschede kleur op de wangen’

Enschede verdient in stedenbouwkundig opzicht meer kleur op de wangen. Vernieuwen is noodzaak, schrijft John Nijhuis van de Stichting Cultureel Erfgoed Enschede.

Steden zijn het kloppend hart van onze samenleving. Ze zijn plekken van ontmoeting, groei en ontwikkeling. Toch kraakt dit hart in zijn voegen. Woningnood, verouderde infrastructuur, hittestress, sociale ongelijkheid en klimaatverandering stellen onze steden voor ongekende uitdagingen.

De vraag is niet of we stedenbouwkundig moeten vernieuwen, maar hoe en wanneer. Veel Nederlandse steden zijn ontworpen in de twintigste eeuw, een tijd waarin auto's norm werden, woonwijken werden gescheiden van werkgebieden en beton synoniem stond voor vooruitgang.

Deze erfenis drukt nog steeds zwaar op ons ruimtelijk systeem. Monofunctionele wijken, afgesloten industrieterreinen en versnipperde groenvoorzieningen creëren meer problemen dan ze oplossen. Jongeren trekken weg, ouderen vereenzamen en het stedelijk klimaat warmt op.

Achter de feiten aan

De eisen van nu zijn anders: wonen, werken en ontspannen moeten dichterbij elkaar komen. Mobiliteit moet duurzaam, de openbare ruimte uitnodigend en energiegebruik circulair. Onze ruimtelijke ordening hinkt achter de feiten aan. Gemeenten worstelen met trage besluitvorming, gefragmenteerde wetgeving en projectontwikkelaars die winst boven kwaliteit stellen.

Dat laatste zie je in een verarmde ontwerparchitectuur waarbij de 'blokkendoos' in het centrum van Enschede favoriet is. Projectontwik-

▲ Skyline van centrum Enschede met Alphetoren, Sint Jozefkerk en stadhuis.

FOTO ROBIN HILBERINK

“Wonen, werken en ontspannen moeten dichterbij elkaar komen”

kelaars hebben weinig belang bij in het oog springende architectuur van woongebouwen. Marktwerking regelt. De binnenstad van Enschede is in belangrijke mate historisch en je mag veronderstellen dat nieuwbouw hierop aansluit. Toch is de 'blokkendoos' nog favoriet in ons centrum.

Creatieve architectuur wordt vaak geprezen om haar innovatieve en expressieve benadering van ontwerp, waardoor het de grenzen van traditionele bouwmethoden verlegt.

Het stimuleert originaliteit en kan leiden tot unieke, iconische structuren en gebouwen die Enschede karakter geven. Voor volgende generaties zijn het de nieuwe monumenten. De kritiek luidt soms dat creatieve architectuur niet altijd functioneel of duurzaam is. Soms wordt er te veel gefocust op esthetiek en originaliteit,

waardoor gebruiksgemak, energie-efficiëntie en onderhoud minder aandacht krijgen. Daarnaast kan het hoge kosten met zich meebrengen.

Kortom, creatieve architectuur biedt veel potentieel voor innovatie en visuele impact, maar het is belangrijk dat het ontwerp ook praktisch en duurzaam blijft. Gelukkig zijn woningbouwcorporaties in Enschede er zich meer bewust van dat een monocultuur van huisvesting mensen niet gelukkig maakt. We zien steeds meer creatieve ontwerpen van woningen en appartementencomplexen, mooi voorbeeld is de nieuwe wijk Boswinkel-Zuid.

Politieke moed en ruimtelijk idealisme is nodig. Stedenbouw moet terug naar haar oorspronkelijke missie: het ontwerp van leefbare, toekomstbestendige steden. Dat vergt scherpe

keuzes: stoppen met bouwen in kwetsbare gebieden, investeren in herstructurering van bestaande wijken en het centraal stellen van sociale, ecologische en historische waarden.

Ook voor de wijk Pathmos waar tientallen woningen onbewoonbaar zijn verklaard, ligt een opdracht voor het gemeentebestuur om de originaliteit en het karakter van deze unieke wijk te behouden. En burgers moeten meer zeggenschap krijgen, ook aan de ontwerptafel zelf. De ontwikkeling van Enschede is geen project, maar een collectief (erf)goed.

■ Auteur John Nijhuis is bestuurder van Stichting Cultureel Erfgoed Enschede.

■ Reageren? Lezers@tubantia.nl

LEZERSBRIEVEN

‘Nieuwkomer moet ook geur van mest willen opsnuiven’

Nieuwkomers zijn welkom in deze regio. Maar alleen als ze ook de keerzijde van het wonen op het platteland accepteren. Dat schrijft lezer Gea Berendsen uit Geesteren.

Recent viel mijn blik op de kop van een voorpagina-artikel van deze krant. ‘Subsidie voor Twents verhaal nieuwkomers’, las ik. Mijn hart maakte een sprongetje. ‘Eindelijk, iemand die

het oppakt.’

Helaas is het niet wat ik dacht. Het gaat over nieuwkomers in Twente en is niet vóór nieuwkomers. Volgens mij hebben wij, plattelanders waar dan ook in Nederland, behoefte aan een leuk, informatief, ludiek boekje of flyerje vóór nieuwkomers.

Die groep zal toenemen, door stijging van stoppende boeren en daarmee vrijkomende boerderijen, met stallen. Deze boerderijen en stallen worden verbouwd, gesplitst en veelal bewoond door mensen uit het westen van het land, die op zoek zijn naar natuur, duurzaamheid en rust. Het zou goed

zijn, in zo’n boekje de nieuwkomers te feliciteren met hun keuze en alles wat wonen op het platteland zo fijn maakt, te belichten. Maar daarbij ook de keerzijde te belichten.

Wil je de heerlijke geur van vers gemaaid gras ervaren, dan hoort daar in een eerder stadium de onaangename geur van uitgereden mest bij.

Wil je genieten van de koeien in de weide, dan moet je je ook realiseren, dat die koeien gemolken worden en dat zo’n melkmachine lawaai maakt. En dat die melk soms ’s ochtends heel vroeg wordt opgehaald,

door een eveneens niet stille tankauto.

Wil je heerlijke verse tomaten, zo uit de kas rechtstreeks bij de kweker afhalen, realiseer je dan dat deze zijn kassen verlicht om voldoende rendement te halen. En weet dat tijdens oogsttijd (mais, bieten, aardappelen, etc.) het gewas bij iedere boer op dat moment van het land af moet en er dus dag en nacht doorgereiden wordt met zware landbouwmachines.

En dat wanneer dergelijke feiten je storen en je naar de rechter stapt om je recht op stilte, schone en donkere lucht te gaan halen én je ook

nog gelijk krijgt, dat je integratie op het platteland niet ten goede komt.

Dát zou geschreven moeten worden, en ten gemeentehuize moeten worden overhandigd aan iedere nieuwe plattelandsbewoner.

– Gea Berendsen, Geesteren (Gld.)

Zwerversoverlast

Mijn vriendin en ik hebben niks tegen zwervers of daklozen, maar onlangs ondervonden we hoe het kan escaleren. We pakten samen een terrasje, maar op een gegeven moment kwam er een erg verlopen type op ons af,

en vroeg ons om wat geld. We aarzelden. Iemand van het restaurant kwam naar buiten, want ze had al een gebiedsverbod. Een andere gast gaf haar een muntje, wat in haar ogen te min was. Ze smeet het weg en kwam kwaad op mijn vriendin af. Wat moet je dan? Ik pakte een stoel en joeg haar in het bijzijn van vrij veel mensen weg. Daar voelde ik mij erg ongemakkelijk bij, al kreeg ik veel bijval. Alsjeblieft, gemeente of hulpverleners, probeer er wat aan te doen voor het mis gaat.

– J. Schram, Almelo